

Adrian-Armand Giurgea (Biografie selectivă)

Adrian-Armand Giurgea, poet, publicist și jurnalist, s-a născut la 17 decembrie 1976 în orașul Luduș, județul Mureș. Părinții: Ioan și Cristina-Maria. Este membru al Uniunii Scriitorilor din România, Filiala Mureș.

Studiile

Școala primară și gimnaziul la Școala Generală Zau de Câmpie.

Absolvent al Școlii Normale „Mihai Eminescu” (fostul Liceu Pedagogic) Târgu-Mureș, generația 1996, specializarea Pedagogie.

1997 - 1998 – Facultatea de Litere, secția Jurnalism din cadrul Universității „Al. I. Cuza” Iași

1998 - 2001 – Facultatea de Științe Politice și Administrative, Departamentul Jurnalism în cadrul UBB Cluj-Napoca

2001 – Licențiat în Jurnalism al Facultății de Științe Politice și Administrative, Departamentul Jurnalism în cadrul UBB Cluj-Napoca

2001-2003 – studii de masterat – Managementul relațiilor internaționale în cadrul Facultății de Istorie a UBB Cluj.

2005- 2009 – Licențiat în Drept al Facultății de Drept și Științe Administrative din cadrul Universității “Spiru Haret”

Profesia: jurnalist

În prezent, din 2018, decembrie, fondator al canalelor media Agenda de Mureș – pe youtube și facebook - unde realizează emisiuni de tip interviu, online, pe teme diverse, de la cultură la politică și administrație

Până în 2018, realizator de emisiuni la postul de televiziune Știi TV Târgu-Mureș

Este redactor-șef și fondator al revistei de literatură și artă cu apariție periodică lunară „LitArt”

A fost redactor în cadrul redacției revistei „Târnava”.

În anul 2008 - redactor-șef al publicației „**Vertical, săptămânalul care vine la tine**”, corespondent **BBC Radio** și "**România liberă**", colaborator al postului de radio regional **Târgu-Mureș**, realizator TV la televiziunea **Știi TV Târgu-Mureș** și la postul local **Realitatea TV Târgu Mureș**

În anul 2007 - **corespondent al cotidianului „Curentul”**

În intervalul 2002-2006 - **corespondent local “România liberă”**

În anul 2003 - **redactor Radio Târgu-Mureș,**

În 2002 **editor al cotidianului “Monitorul de Cluj”**

În intervalul 1999-2002 - **purtător de cuvânt al “RAJAC” Cluj**

Între 1996-1999 – **reporter/colaborator la “Cuvântul liber”, “24 de ore mureșene”, „Monitorul de Iași” și “Monitorul de Cluj”**

Între septembrie 1996 – februarie 1997 - **învățător la Școala Generală nr. 2 Luduș.**

Fondator al cenaclului „Atelierul de literatură LitArt” de la Târgu-Mureș care și-a început ședințele în luna februarie 2016.

1993 prima poezie publicată în cotidianul mureșean "**Cuvântul liber**"

1994 debut literar în revista "**Târnava**", urmat de-a lungul timpului de publicarea de poeme în revistele "**Convorbiri literare**" (1998), "**Generația Zero**", "**Argument**", "**Târnava**", "**LitArt**", dar și în presa locală mureșeană, ("**Cuvântul liber**", "**24 ore mureșene**")

1995 debut în volum de autor cu placheta "**Săgetătorul de cuvinte**", Casa de Editură Mureș, cu o prefață de **Iulian Boldea**; premiul revistei **Târnava** 1996 pentru debut în volum

Cărți publicate:

Săgetătorul de cuvinte, versuri, Casa de Editură Mureș, Târgu-Mureș, 1995, 46 de pagini, prefață Iulian Boldea

Aniversare nocturnă sau al treilea ochi, versuri, Casa de editură Mureș, Târgu-Mureș, 1999, 76 pagini, prefață Cornel Moraru

Pomul cu stele, poezii, Casa de editură Mureș, Târgu-Mureș, 2000, 104 pagini

Umbre, poezii, 32 de pagini, Editura Ardealul, Târgu-Mureș, 2001

Vremea șobolanilor, publicistică, 48 de pagini, Editura Ardealul, Târgu-Mureș, 2001

Ascensiunea lui Funar, Presa și alegerile locale din 1992, 1996, 2000. Perspectivă deontologică, 154 de pagini, Editura Novomedia, Cluj-Napoca, 2002

Poeme, 48 de pagini, Editura Ardealul, Târgu-Mureș, 2004

Iarba dracului, versuri, 66 de pagini, Editura Ardealul, Târgu-Mureș, 2009, Cuvânt înainte de Eugeniu Nistor.

Căutări în clepsidră, versuri, 52 de pagini, Editura LitArt, Zau de Câmpie, 2013

Muguri de Spin, versuri, 46 de pagini, Editura LitArt, Zau de Câmpie, 2016

Apariții în antologii

Efigii lirice, de la Nistru pân' la Tisa, antologie de texte poetice publicate în revistele Târnava și Izvoare filosofice (1991-2009), Coordonare, selecție și Cuvânt înainte Eugeniu Nistor, Editura Ardealul Târgu-Mureș, 2009

LitArt – Cenaclul și Revista, editura LitArt, Zau de Câmpie, 2018

Apa și Puntea – A folyo es a hid, volum coordonat și îngrijit de Eugeniu Nistor, Editura Ardealul, Târgu Mureș, 2019

Premii:

Premiul revistei „Târnava” 1995,

Mențiune la ediția a IV-a a Concursului Județean de creație literară „Romulus Guga”, 1995

Premiul revistei „Târnava” pentru debut în volum, Târgu-Mureș, 1996

Premiul pentru poezie al Editurii Ardealul la ediția I a Festivalului "Lucian Blaga", Târgu-Mureș, 9 mai 2001 pentru volumul „Pomul cu stele”

Premiul pentru cărțile de poezie și publicistică al Editurii Ardealul la ediția a VII-a Festivalului "Lucian Blaga", Târgu-Mureș, 17 iulie 2007

Premiul pentru Poezie al USR Filiala Târgu-Mureș pentru anul 2009 pentru volumul „Iarba Dracului”

Premiul revistei „Oglinda literară” - pentru creație literară – în cadrul Festivalului internațional „Lucian Blaga”, ediția a XXXVI-a, Lancrăm-Sebeș, 6-7 mai 2016

Premiul III la categoria POEZIE în cadrul concursului de creație literară

desfășurat sub în cadrul Festivalului internațional „Lucian Blaga”, ediția a XXXVII-a, Lancrăm-Sebeș, 5-7 mai 2017

Receptare critică în presă

Dintre Sute de Catarge – Un tânăr poet: Adrian Armand Giurgea, de Eugeniu Nistor, Târnava, An. IV, nr. 1, 1994, p. 8

Săgetătorul de cuvinte – cronică de carte, de Ioan Suciu Moişa în „24 ore mureșene”, An III, nr. 433, 8 iulie 1995, p.6

Poezia lui Adrian Armand Giurgea, de Dumitru-Mircea Buda, în „Vatra”, nr. 1-2 (502-503)/2013, pagina 74-76

Poezia, un „exercițiu de supraviețuire” al poetului Adrian Armand Giurgea, de Ioan Vasiliu, în „Palia Express” (Orăștie), anul XVIII, nr. 38 (700), 10 octombrie-16 octombrie 2013, pagina 5

Antitezele răstimpului, notițe la recentul volum de versuri „Căutări în Clepsidră”, de Adrian Armand Giurgea, de Ioan Costin (Ioan Astăluș), în „24 ore mureșene”, nr. 4872 din 4 aprilie 2014, pagina 6

Poemele clepsidrei, de Dumitru-Mircea Buda în „Vatra”, nr. 9 (534)/2015, pag. 17-18

Un poet între poeți, de Călin Crăciun în revista „Vatra”, nr 8 (557)/2017, pag. 77-79, cronică la volumul *Muguri de spin*

Secvențe critice...

„... Adrian Armand Giurgea cu volumul său *Săgetătorul de cuvinte* (...) ne reține atenția cu un tonus vitalist, al unei firi poetice care caută frenetic să capteze cu exaltare senzorială, imaginile unei lumi debordante, cu un relief contorsionat. Poate fi remarcată, fără îndoială, prospețimea și candoarea unor imagini trasate cu destulă acuratețe, în linii suficient de ferme, ca și sinceritatea cu care poetul își enunță adevărurile” (**Iulian Boldea**, în prefața volumului *Săgetătorul de cuvinte*)

„Adrian Armand Giurgea este un poet deschis tuturor experiențelor lirice contemporane, sensibil și rafinat, care înțelege că poetica acestui timp, spre a fi mereu spornică și a nu rămâne „suspendată”, printr-o excesivă teoretizare „canonică” sau unidirecționare pe șinele unei / unor paradigme fără ieșire, nu poate nicidecum ocoli eclecticul, că în laboratoarele cultural-artistice ale veacului, situate la confluența modernismului cu postmodernismul și, mai

nou, cu transmodernismul, numai corespondența adâncă, naturală, trăire-expresivitate, mai poate acorda certificate de autenticitate literaturii, în general, și lirismului, în special. Iar cine înțelege și crede în acest mod de structurare a cunoașterii poetice, și mai are și harul de a se confesa atât de liber și de a ne induce-n priviri aceste stranii imagini despre iarba din suflet, este și rămâne poet adevărat!” (**Eugeniu Nistor**, în *Cuvânt înainte* la volumul *Iarba dracului*)

„Temele majore ale volumului – dragostea, timpul, moartea – sunt modulate cu siguranța unui poet experimentat, predominantă fiind o dispoziție elegiacă, în care eul se conectează parcă la chemări adiate din alte lumi sau vieți. Imaginile rezultate au pregnanță și captează convingător frânturi de imaginar, detalii ale realului, afecte și viziuni deopotrivă: „Lasă-mă să ascult/ cresc frunze multicolore din apa mării/ ca niște pești zburători/ ca niște solzi strălucitori/ cu marginile crestate de sare”, citim într-un poem intitulat „Ocașii vin s-adune sare”. Acest frumos poem marin al lui Giurgea rezonază înspre aceleași repere de referință pe care le remarcam și în cărțile lui anterioare – Bлага (mai ales) și, mai vag, Nichita, după cum se poate observa în versurile finale: „Eu privesc căutând să te aflu/ Eu vorbesc căutând să tac./ De pe umărul meu, pescărușii/ au început să strige/ ocașii vin să adune sarea...”

Tot în imaginarul acvatic e construit și „Poem”-ul de la pagina 19, străbătut de fulgurații nostalgice și mizând pe o reflecție metapoetică. Nu doar condiția scrisului și a cuvântului, ci și existența în întregul ei, ca o tentație a fericirii, ca o aglutinare de experiențe supuse freaticii timpului, sunt simbolizate cu rafinament: „se aude doar atât, melodia noastră/ fredonată parcă de pietrele albe de pe/ tâmpile spălate de apa din albia râului./ Mama noastră e în poartă, așteaptă/ și cineva mi-a spus să mă grăbesc,/ să caut fericirea aiurea,/ pentru că altfel,/ altfel risc să cad fără vlagă/ printre gândurile proaspete din albia râului,/ iar dinții lor,/ ca niște cuvinte înfipte în alveolele frazei,/ ar putea să mă zdrobească/ fără o vorbă, fără resentimente,/ dar cu dragoste.”

(...)

Sensibilitatea lui Adrian Giurgea, atrasă de fiorii contemplației și de mirajul tâlcurilor ascunse ale lucrurilor, continuă să genereze poeme remarcabile.

(...)”

(*Poemele clepsidrei*, **Dumitru-Mircea BUDA**, în revista VATRA, nr. 9/2015, cronică la volumul *Căutări în clepsidră*)

„... în ultimii ani asistăm la o revanșă a postexpresionismului, care își reclamă nu doar dreptul de veto în canonul literar contemporan, nu doar reconsiderarea avatarelor sale anterioare din istoria poeziei românești, ci și autonomia față de toate mutațiile post-, trans-, retro-, antropocentromoderniste. Ca și față de excesele postavangardiste. Pe acest fond de reactivare a vizionarismului și revelației, al accesului poetului la stihialul lumii și al reconvertirii poeziei într-un reportaj transfigurat al experienței existențiale cred că își găsește resursele de originalitate și valoare poezia lui Adrian Armand Giurgea. O spune, de altfel, chiar dacă fără a numi efectiv postexpresionismul drept criteriu poetic dominant, și Eugeniu Nistor, în prefața ultimului volum de versuri publicat de poet în urmă cu trei ani „Iarba dracului”. „Numai corespondența adâncă, naturală, trăire-expresivitate, consideră Nistor, mai poate acorda certificate de autenticitate literaturii, în general, și lirismului, în special. Iar cine înțelege și crede în acest mod de structurare a cunoașterii poetice, și mai are și harul de a se confesa atât de liber și de a ne induce-n priviri aceste stranii imagini despre iarba din suflet, este și rămâne poet adevărat”. N-aș zice însă că Adrian Armand Giurgea e cu adevărat „eclectic” în poezia lui, cum pare să sugereze tot Eugeniu Nistor („poezia acestui timp [...] spre a fi mereu spornică [...] nu poate nicidecum ocoli eclecticul”), poate nici în sensul filosofic al termenului pe care probabil prefațatorul îl vizează (grecescul eklektismos desemnând un sistem de cunoaștere ce preia și combină doctrine diferite). Mi se pare, mai degrabă, că e vizibilă în ultimul volum o evoluție a poeziei lui Giurgea – dinspre o cunoaștere poetică eterogenă a lumii și eului spre una autonomă, intens subiectivă și autentică (nu lipsită de ezitări și refrecventări temporare ale unor formule experimentate anterior). Această glisare treptată a poemelor – dinspre experimentul liric ce are, parțial, un aer postmodernist (poetul polemizând uneori cu tipologiile de discurs istoricizate), spre un principiu poetic revelator și vizionar – cred că indică atracția pentru și, fatalmente, instalarea poeziei lui Adrian Armand Giurgea în postexpresionism.”

(*Poezia lui Adrian Armand Giurgea*, de **Dumitru-Mircea Buda**, în „Vatra”, nr. 1-2 (502-503)/2013, cronică la volumul *Iarba dracului*)

„Sincer cu sine însuși, dar și cu cititorii săi, Adrian Armand Giurgea recunoaște că s-a „transformat într-o ecluză/ mereu deschisă/ prin care trece vremea” (O secundă și eu – pag.13), iar într-o altă poezie ne convinge că este „precum/ iarba dracului/ cu inima-n palmă...” (Iarba dracului – pag.29).

Demn de remarcat și modul cum, prin versurile, care curg precum apele unui râu, când liniștit, când învolburat, poetul reușește să transmită cititorului întreaga încărcătură emoțională. Chiar dacă aproape toate poeziile grupate în acest volum sunt scrise în versuri albe, au totuși un ritm și o muzicalitate „interioară” care încântă auzul celui care le citește sau celui care le ascultă, recitate.

Adrian Armand Giurgea este, fără nici o îndoială, unul dintre talentații poeți ai generației tinere, capabil de viitoare surprize în plan editorial.”

(*Poezia, un „exercițiu de supraviețuire” al poetului Adrian Armand Giurgea*, de **Ioan Vasiliu**, în „Palia Express” (Orăștie), anul XVIII, nr. 38 (700), 10 octombrie-16 octombrie 2013, cronică la volumul *Iarba dracului*)

„Creația sa e ivită din crezul orb în valența taumaturgică a poeziei, spre care înaintează însă cu circumspecție, cu doza de neîncredere ori îndoiala ce caracterizează un ins chibzuit. Înainte de toate, el vede în poezie o terapie strict personală, o evadare necesară din fața unei realități altfel ostile, lăsând în plan secund, ca o dorință tainică, ideea de remediu colectiv. Fie și pentru că poate să-l scoată pe poet din starea de sevraj, satisfăcându-i dependența, creația tot merită încercată. Când ea poate construi imagini poetice sau forme stilistice viabile artistic (cum sunt „noaptea poți auzi din ziduri durerea istoriei”, „doar spinii mai rîd azi prin muguri târzii”, „lumea e doar gândul spart în mii de gânduri” sau „zvelt ca o vorbă de duh”), își câștigă un drept temeinic la existență.

Marea sa atracție, poate chiar damnare asumată, este însă melancolia sacrală ce caracterizează bună parte a transilvănenilor. Iat-o și în *Muguri de spin II*, un poem ce construiește tocmai cu recuzita și austeritatea lingvistică a tradiționaliștilor trăirea elegiacă, transformată într-o punte spre sentimentul sacrului amplificat până la gândul producerii epifaniei: „Din omăt/ spre cer/ cad agățate-n cuvinte/ ultimele gânduri/ năpădite de dor/ amintiri rupte/ la mijloc/ uitarea/ câinii latră întruna/ limba scoasă e prinsă/ parcă sângele-nghețat/ stă agățat de-o idee/ ultimul jos/ primul pe cer/ suspine/ nașterea e aproape/ te caut din privire/ pe frunte cu muguri de spin/ vorba se-aude încet/ cuvânt după cuvânt/ de două mii de ani...”

(*Un poet între poeți*, **Călin Crăciun** în revista VATRA, nr 8 (557)/2017, cronică la volumul *Muguri de spin*)

Două poeme

Lipsa ta

Stau chircite amintirile mele
nu mai au loc printre clipele
sparte-n rețele de socializare
cad pescăruși, cad peruși, cad izmene
dincolo de ziua aceasta
când doar privirea nu-mi mai cade
de pe gândurile tale
de pe tălpile tale
de pe marginea șanțului pe care
creșteau odinioară liționii
ca niște gânduri cu spini
înfipite în amintirile chircite
printre frunze de urda facii
sau sufocate sub râuri de volbură.
Stau chircit precum amintirile mele
de teamă ca nu cumva
să mă sufoce lipsa ta...

La Castel

Umbra baronului bântuie încă
printre frunzele nucilor americani
din poiană
privesc liniștea lacului
apa curge liniștită
pe sub ochiul albastru al cerului
se mai vede doar,
din când în când,
în bătaia aripilor unor pescăruși,
lacrima roșie a bujorului de stepă,
pierdut printre dealuri, dincolo, în zare,
aș vrea să-l aud pe Ugron
vorbindu-le alor lui cu îngâmfare,
văd însă doar în amintire blazonul casei sale,
și nici măcar porcii mistreți nu mai vin,
nici cerbii, nici vulpea hoinară...
castelul stă singur,
să moară retras în pădurea Bârsana,
odinioară creștea aici falnic,
cu geamuri cât zilele anului,

cu turnuri cât anotimpurile,
cu camere cât săptămânile,
iar astăzi toate aste-s istorie,
căci au trecut comuniștii prin ele,
le-au remodelat după bunul lor plac,
și astăzi, astăzi parcă nimănui nu-i mai pasă
și noaptea poți auzi din ziduri durerea istoriei
poți auzi chiar și ziua, dar trebuie să-ți deschizi sufletul,
și să vezi sângele cum curge prin crăpăturile unei lumi
aflată parcă în pragul extincției.
Vântul bate, aici la Castel, ca pe vremuri,
atât doar că azi șuierul său doare
memoria atrofiată a timpului în care ne întoarcem,
din când în când,
noi înșine vorbind despre alții.

.....

Foto adiționale

